

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Ghervas, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Baractari, prin avocatul Valeriu Dumitriu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianeii Baractari către Consiliul mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Baractari și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 13.05.2015, Tatiana Baractari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău prin care a solicitat anularea refuzului Consiliului mun. Chișinău cu nr. 01/1-09-751 din 14.05.2015 și modificarea în parte a deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/15 din 13.05.2014 privind delimitarea terenului de uz public nr. 3014, nr. cadastral 0100212376, cu suprafața de 0,4957 ha, cu stabilirea/indicarea direcției deplasării transportului spre imobilul din str. Vasile Dokuceaev, 1/3, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 13.05.2014, i-a fost eliberată autorizația de construire prin care a fost autorizată crearea drumului de acces spre imobilul său.

Drumul de acces este edificat, însă până în prezent, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, nu au indicat/delimitat partea carosabilă parcursă prin curtea casei de locuit nr. 3 din str. Dokuceaev, în scopul protejării copiilor și pietonilor de eventualul pericol legat de circulația transportului spre imobilul nr. 1/3 din str. Dokuceaev.

La 17.03.2015, reclamanta a depus către Consiliul mun. Chișinău o cerere prin care a solicitat modificarea în parte a deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/15 din 13.05.2014 privind delimitarea terenurilor proprietate municipală cu nr. 3014, nr. cadastral 0100212376, cu suprafața de 0,4957 ha din str. Dokuceaev, 3, sec. Centru, mun. Chișinău, în legătură cu faptul că, la emiterea acesteia, nu s-a ținut cont de necesitatea delimitării și indicării părții carosabile din curtea casei de locuit nr. 3 din str. Dokuceaev. De existența acestei decizii a aflat la 17.03.2015.

La 26.03.2015, prin răspunsul nr. 01/-09-591, cerința înaintată a fost respinsă ca tardivă.

Nefiind de acord cu răspunsul dat, la 31.03.2015, a înaintat pârâtului, prin prisma Legii Cu privire la petiționare, o cerere prealabilă, solicitând anularea refuzului și modificarea parțială a deciziei nominalizate.

Conform răspunsului nr. 01/1-09-751 din 14.05.2015 cererea prealabilă a rămas fără examinare.

Consideră că răspunsul enunțat poartă un caracter formal, este neântemeiat și contravine prevederilor legale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.10.2015 acțiunea Tatiane Baractari împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ a fost respinsă ca tardivă, capătul de cerere cu privire la anularea răspunsului nr. 01/1-09-751 din 14.04.2015 a fost respins ca neântemeiat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13.07.2016 a fost respins apelul Tatiane Baractari și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.10.2015.

La 26.08.2016, Tatiana Baractari, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13.07.2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.10.2015, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Studiind materialele dosarului prin prisma celor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tatiana Baractari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul Tatiane Baractari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recursul se referă

doar la dezacordul acesteia cu soluția instanței de fond și a instanței de apel, însă recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat, conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), pe când motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Baractari, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Tatiana Baractari.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas